

BUDOUCÍ PROSTÝ ČAS (FUTURE SIMPLE TENSE)

Vyjadřuje budoucí děj nebo stav, konstatování něčeho, co se odehraje v budoucnosti, nebo předpoklad, že se to stane. Vyjadřuje budoucnost, která závisí zcela na objektivních okolnostech a také předpověď budoucnosti.

Tímto časem tedy vyjadřujeme především:

1. **Budoucí děj**, který jsme se rozhodli vykonat v okamžiku promluvy (momentální rozhodnutí), jako bezprostřední reakci na určitý podnět. (I can't do this homework. ~ I'll help you then.)
2. **Předpověď** založenou na úsudku, zkušenostech, odhadu, nikoliv však (na rozdíl od be going to) na konkrétních okolnostech patrných v tuto chvíli. (You won't pass the test. – vím, že ses neučil)
3. **Sliby, hrozby** a jiné reakce na vzniklou situaci. (I'll never do it again.)

STRUKTURA BUDOUCÍHO PROSTÉHO ČASU

OZNAMOVACÍ ZPŮSOB

Výraz "**SHALL**" používá britská angličtina pro 1. osobu jednotného a množného čísla. Americká angličtina používá pro všechny osoby výraz **WILL**. Slova **WILL, SHALL** tady nemají samy o sobě význam, jsou to pomocná slovesa – jsou pouze znakem budoucího času.

I **will (shall)** come
you **will** come
he **will** come
we **will (shall)** come
you **will** come
they **will** come

- I will (shall) help you tomorrow.
- She will arrive next week.
- We shall (will) be here on Sunday.
- They will go there by bus.

TÁZACÍ VĚTA A ZÁPOR

Otzáku u prostého budoucího času tvoříme výměnou slovosledu mezi podmětem a pomocným slovem WILL nebo SHALL.

Zápor prostého budoucího času tvoříme přidáním "NOT" za WILL nebo SHALL. Používají se i zkrácené tvary WON'T [wəunt], SHAN'T [ša:nt].

OTÁZKA

will (shall) I come?	ZÁPOR
will you come?	I will (shall) not come
will he come?	you will not come
will (shall) we come ?	he will not come
will you come?	we will (shall) not come
will they come?	you will not come
	they will not come

- Will (Shall) I help you tomorrow?
- Will she arrive next week?
- Will they go there by bus? Yes, they will. No, they won't.

- I won't help you tomorrow.
- She will not arrive next week.
- They will not go there by bus.

POZNÁMKY

1. Tvary tohoto budoucího času se běžně vyskytují v **hlavní větě** v souvětích podmínkových reálných (if = jestliže, -li) a v souvětích časových (when, after, before, as soon as, till...).
  - He **will phone me when** he decides to come.
  - Nobody **will meet** him at the station **if** he arrives sooner.
2. Jasný náznak úmyslu a okamžitého rozhodnutí bývá jen v prvních osobách v kladných větách (hlavně s výrazy I think, I expect, I'm sure, I promise).
  - I promise. I will help you.
  - I will get it for you.
  - I think you'll win.
3. Forma "**SHALL I DO IT?**" má častěji význam "Mám to udělat?" než "Budu to dělat?"
  - Will he be present? - Bude tam?
  - Shall he be present? - Má tam být?
4. Otázka "**WILL YOU DO IT?**" má dvojí význam:
  - Uděláte to?
  - Udělejte to, prosím! (zdvořilá žádost)